

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate Libri Septem

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

Secubandum esse quandoq[ue] coniugibus, quo uacetur liberius diuinis
cap. vii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

DE PVDICITIA MATRIMONII

8.103
Tobi. 8
riam, atq; Ægyptum repleuerat, Nō ne et Tobias quog
iunior per tres dies, ac totidem noctes in eodem cubitu
lo, cum sponsa sua in castitate & oratione unanimiter per
seuerans meruit saræ nuptias habere fortunata:, quæ ali
is eatenus procis fuisse usquequaque letales: Talia pro
fecto deberent esse sponsalia Christianorū, & multo fec
liciora contingerent: utpote diuinis auspiciis, rite, pie,
et humano more legitime celebrata.

Secubandum esse quandoque coniugibus quo ua
cetur liberius diuinis. Cap. VII.

Sunt præterea in matrimoniis statuta quædam tem
pora legibus præscripta, quatenus et ab re uxoria,
& ab omni prorsus concubitu sit merito continen
dum: quo liberius, quoque mundius Deo rei q; diuinæ ua
cetur. Neque enim qui nuptiis copulati sunt, omne tem
pus liberam inter se habere debent ad coitum: sed sicut
tantum temporibus, & necessitatibus eo uti quatenus
ceat. Nam ut sapienter dictum fuit à sapiente, tempus
amplexandi est, & tempus longe fieri ab amplexibus.
Eccle. 3.
Oportet enim sacris, obseruandisq; diebus à maritali
toto mutuo consensu ablegare prorsus uenerem, ac rece
dere ab opere nuptiarum ut per id tempus, iuxta consi
liū Apostoli, intermisso usu coniugii, qui habent uxores
1 Cor. 7.
tanquam nō habentes sint. Id autem quando præscripta
fuerit hac optima regula. Apostolus idem præscripsit
Ibidem.
Nolite inquit fraudare inuicem, nisi forte ex consensu
tempus, ut uacatis orationi. Debent ergo coniugati, cum
diuinis præstant rebus operam, etiam licitis aliis qui am
plexibus abstinere, ut appareant in conspectu domini pa
riores. Habet enim nescio quid sordis corporeus ille con
tactus haud congruens ullo pacto spiritui, et rei diuinæ
eui intenditur. Quo circa nec Dauid quidem panes sa
eros prius edere permissus est, quàm interrogatus à sa
cerdote,

sacerdote, quãdiu abstinuerit ab uxore. Sed nec populus
 Israeliticus audietur legẽ nisi & mūdus, & castus in
 concione cum cæteris apparebat. Quamobrem &
 Moses diuino iussu eidem populo mandauit, ut comes
 dentes agnum paschalem lumbis accinctis starent, & pe
 rendino die sese ab uxoribus continerent. Quid iis mo
 do faciendum esse censemus: qui non pane tantum, &
 agno illo mystico, sed quod illius panis, & agni typo
 præfigurabatur, ueluti parant hoc est sacrosancto corpo
 re & sanguine Iesu Christi uiuentis, Dei, redemptoris, &
 iudicis nostri? Qui quidem nobis sub panis specie su
 mitur ad salutem, quiq; sub agni uocabulo à Ioãne Bap
 tista fuit olim & digito, & uoce monstratus. Maior hic
 planè nos sacrificandi puritas decet, quàm patres quon
 dam illos nostros in immolatione hostiarum: tantoq;
 sane purior, quanto purius est spirituale negotium, quã
 carnale: & sacrificii ueritas, quàm figura. Ad belluarum
 profecto naturam proxime accedunt, qui nullos dies sta
 tos habent, quibus sese cohibeant, quominus laxas, libe
 rasq; rei ueneræ habenas dimittant. Nihil est sane ho
 mini præsertim Christiano in uita foediùs quàm nimius,
 & immoderatus, etiam cum propria uxore, concubitus.
 Etenim si uel maritalis coitus, nisi ad suscipiendam so
 bolem certis legitimisq; temporibus fiat, carere culpa
 non potest: quid quum in eo immodestius quicquam
 agatur, quod iniuriam, et dedecus connubiali pariat sa
 cramento? Quare discite coniugatū propter Deum ab
 his ipsis etiam abstinere, quæ uel parum culpæ habeant,
 uel cum uenia tantum fiant: ut nitidi, & mundi appareat
 tis in conspectu domini. Tunc enim bonum est mulie
 rem non tangere, & in matrimonio coniunctos delectari
 interim operibus cœlibatus, et sic mūdus placare do
 minum, sicut docet propheta dicens. Egrediatur sponsus
 de cubili suo, & sponsa de thalamo suo, & reliqua quę
 sequuntur. Sed beati Ambrosii uerbū nō putauī omnino

1 Reg. 21.

EXO. 19.

EXO. 12.

Ioel. 2.

E E

DE PVDICITIA MATRIMONII

hoc loco reticendum . Si causa, inquit, procreandorum filiorum ducitur uxor, non multum tempus uidetur concedi ad ipsius usum, quia dies festi, et dies processionis, et ipsa conceptus, partusq; ratio, iuxta legē cessare usum carnis his debere temporibus demonstrant . Hæc ille. Quid si uir senex fuerit, & mulier anus turpe est sane letuere eos amplius coniugio, & uacare libidini : quos decet uel fouere senectam uel spiritualibus studiis inhaerere, carnis uoluptate omnino reiecta.

Minime decere uirum ad menstruatam uxorem accedere, uel puerperio decubantem. Cap. VIII.

CAuendum insuper maritis est, uel in primis, ne uolo pacto uxorem menstruo profluuiio laborantem, aliis uel male affectam morbis adeant: ne forte præterquam quod sordidissimum, atque inhumanum est concepti etiam eo tempore foetus uitio corrupti sanguinis & ipsi male afficiantur, & lepram, foedam ut scabiem contrahant, allaturam paribus multas molestias, & magna, atque longa fastidia. Hinc est enim ut ædi plerumque uideamus partus uariis & inuitatis morbis obnoxiosos cæcos, mutilos, claudos aliave quapiam deformitate et ipsos statim partu notabiles, Id autem adeo abominabile olim in ueteri testamento fuisse comperimus, ut etiam am Moses lege cauerit, ne quis prorsus cum muliere fluxum menstruum patiente misceretur alioqui ambo interficerentur. Et similiter purgationi post partum purificatione eodē auctore præscripti sunt dies, quibus ad uxorem nemini licitum esset accedere. Indecorum est, namque indignum honesto uiro, nec abest credo a magno flagitio, per hæc tempora tam male affectis uxoribus commisceri, atque eas foede antequam inundatio illa profluuii sanguinis effluat uenereo opere atrectare. Sed etiã si gerat

Leuit. 20.
Ibidē. 12.